

og som den ærede Regjering repræsenterer, i stik modsat Retning. Saalænge det er Tilfældet, er det ikke saa underligt, at Folkets Selvstyrelse ikke kan blive indført her i Landet. Naar den ærede Finantsminister udtalte, at Genier ikke fødes hver Dag, og at han forgyvedes faae sig om efter dem i denne Sal, skal jeg bemærke, at det jo aldeles ikke er opstillet som nogen Fordring fra denne Side, at det netop skulde være Genier, som skulde afløse den nuværende Regjering. Selv om det ikke blev Genier, tror jeg ikke, der vilde tabes Noget derved; thi den nuværende Regjerings og navnlig flere af dens Medlemmers Optræden har navnlig i Henseende til Styrelsen af den udenlandske Politik og lige saa i Henseende til den indenlandske ikke været meget genial. Den har i det Mindste ikke været saa heldbringende for Landet, at de kunne have Ret til at stille store Fordringer til deres Modstandere i saa Henseende; stort mere uheldig end deres Styrelse har været for Landet, tror jeg ikke, man let kan finde nogen. Vi have mistet Slesvig og ere faldede ind i en Tilstand, som alle Partier erkjende for utaalelig, og hvori vi hverken kunne komme frem eller tilbage. Det er Resultatet af det Partis Styrelse, som den nuværende Regjering repræsenterer, og derfor siger jeg, at de ikke have noget at bebrejde deres Modstandere i saa Henseende, eller nogen Ret til at stille store Fordringer til dem. Den ærede Finantsminister udtalte endvidere, at Opløsningen skulde være en Haandskræning, men ikke i Retning af at indføre folkelig Selvstyrelse, og enten flere eller færre af os kom tilbage efter Opløsningen, vilde Regjeringen ikke blive dannet i den Retning; saa vidt jeg erindrer, var det saaledes han udtalte sig. Det er en mærkelig Udtalelse, men den er i Overensstemmelse med hele det Princip, som Regjeringen følger. De sætte os Stolen for Døren; de ville — antager jeg — prøve paa, om de ikke ved Trusler kunne skræmme Folket fra at opgive sin gode grundlovmæssige Ret, og det kan ikke forundre mig, thi de have Erfaringen for sig i den Retning. Ved Grundlovskampen blev der lagt et Tryk paa Folket, saaledes at det lykkedes med et lille Flertal at sætte den Forandring igjennem, som vi nu beklage os over. Det er derfor ikke saa underligt, at man kan have Haab om, at det kan gaa lige saadan denne Gang, at man kan faae Folket til at opgive den gode, grundlovmæssige Ret, naar det bliver trængt ved Trusler, og naar man ved gjentagne Opløsninger løjer at trætte det. Det er imidlertid min Overbevisning, at Folket er noget saaledes frem i Selvbevidsthed, at det ikke

skal lykkes, men at der vil blive stillet den mest afgjorte passive Modstand imod ethvert Overgreb af Regjeringen. Det er min Overbevisning, at det ikke skal kunne knække denne Modstand, men at det skal kunne lykkes os at føre vor og Folkets Sag igjennem, til en heldig Fremgang. Derfor gjælder det om, at vi, som staa paa Folkets Side, maa gjøre os klart, at vi ikke behøve at være bange for de Strømmebilleber, man stiller frem for os.

Formanden: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. C. Olsen: Jeg vil kun gjøre en kort Bemærkning, idet der er en Oplysning, som jeg tror vil belyse Stillingen i en overordentlig Grad; det er om den Maade, hvorpaa man fra en vis Side læste den nye Grundlov strag efter, at vi havde faaet den. Det vil være i ærede Medlemmers Grundring, at vi den Gang vare delte i 5 Grupper, og at der blev gjort Forsøg paa at samle disse ved en Indbydelse fra nogle Mænd fra Sjælland. I den Anledning blev der holdt et Møde, om hvilket Beretningen er offentliggjort med Navns Underskrift, og der fortælles, at de gamle sjællandske nationale Bondevenner havde Betænkelighed ved at gaa ind paa denne Sammenfæltning, og det, fordi der var opstillet et Punkt, som lød saaledes: „at hævde Folkethingets grundlovmæssige Ret til overfor Landstinget at øve overveiende Indflydelse paa alle finansielle Spørgsmaals Afgjørelse.“ Dette Punkt kunde de gamle nationale Bondevenner ikke gaa ind paa, og en af Underskriverne sagde, at det var, fordi det let vilde faae det Udseende, „som om man vilde trænge Landstinget tilbage fra dets berettigede Indflydelse paa finansielle Sager.“ Navnet paa denne Underskriver var: S. A. Hansen, og dette ærede Medlem har et Par Aar efter skrevet, at Landstingets Opgave var at læse Korrektur paa Finantsloven.

Formanden: Jeg antog, da det ærede Medlem begjærede Ordet, at det var for en kort Berigtigelse, saaledes som Forretningsordenen giver Afgang til. Det ærede Medlem fik derved den Fordel at faae Ordet udenfor sin Tur.

B. Holm: Jeg tror ikke, at de Citater, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, fremkom med, og som skulde paavise, at man ikke stod